

Savremena Bajka

NIJAGARINI VODOPADI

Piše:
Slavica
Popović

Kada vam dođu gosti iz daleka sa one strane okeana, red je da ih upoznate sa običajima, načinom života, hranom i da im pokazete najinteresantnija mesta u gradu i zemlji u kojoj živite.

Tako i meni dodoše gosti iz ravnog Banata, iz malog grada Zrenjanina gde se vazda dobro jelo, pilo i bančilo, a o čemu i danas svedoče pesme "Al' se nekad dobro jelo", "Četir' konja debela teram preko Begeja" i ...

U nemogućnosti da im ponudim ništa pikantno i neobično iz Kanadske i Američke kuhinje, obilazili smo kineske, indijske i latino restorane kojih naravno u Torontu ima na svakom koraku. Šoping, razgledanje, grada, snegom pokrivena okoline, obilazak muzeja, pozorišna predstava, filmska projekcija, klizanje i opet šoping.

Istinska zadivljenost jednom od najvećih svetskih turističkih atrakcija, Nijagarinim vodopadima, još je izrazitija kada postanete svesni da oni zapravo u najvećoj meri pripadaju Srbima.

I baš negde desetog dana kada pomislih da sam iscrpela sve svoje izvore, goste povedoh da vide Nijagarine vodopade, koje sam čuvala kao glavni adut u rukavu.

Istinska zadivljenost jednom od najvećih svetskih turističkih atrakcija, Nijagarinim vodopadima, još je izrazitija kada postanete svesni da oni zapravo u najvećoj meri pripadaju – Srbima. Najveći hoteli, pretežni deo zemljišta oko Nijagare, dva od ukupno tri tornja i sve drugo što nešto znači u ovdašnjoj vanserijskoj turističkoj ponudi pripada ljudima našeg porekla, kojih je danas ovde oko pet hiljada. Na čelu spiska nalazi se porodica Đorđa Jerića, nezvanično, ali pouzdano, jednog od najbogatijih ljudi srpskog porekla u Kanadi. Malo je poznato da zvučno hotelsko ime "Holiday inn" predstavlja isključivo vlasništvo porodice Jerić. Tako su se zvale prve

kabine za prenočište podignute ovde davne 1941. godine, koje je sagradio deda našeg domaćina, otvarajući tako jednu neverovatnu priču o turističkom biznisu koju će nastaviti njegov sin jedinac Đorđe, a potom i unuk Đorđe mlađi. Porodica Jerić je vlasnik i najlepšeg tornja "Skajlon", na samo 200 metara od Nijagarinim vodopada, koji je visok 168 metara i zaštitni znak ovog mesta prepoznatljiv širom sveta, a kojim danas rukovodi jedan od najuspešnijih mladih biznismena u Kanadi Đorđe Jerić.

On je pre svega dobar domaćin, nasmejan, srdačan, mlad, šarmatan, veoma interesantan gospodin. I dok smo uživale u ručku i predivnom pogledu u veoma opuštenu razgovoru sa ovim sjajnim biznismenom, saznale smo da je ljubitelj istorije, koju je diplomirao, da su mu omiljni gradovi Pariz i Rim, omiljne knjige istorijski romani,

Naš dopisnik Slavica Popović i gost gospodin Đorđe Jerić

voli da upoznaje ljude, uživa u pozorištu i dobrom filmu, voli brzu vožnju i visoke i inteligentne devojke dobrog srca. I mnogi bi pomislili da su njegove želje velike, a snovi neostvarljivi, ipak njegova najveća želja je da ima više slobodnog vremena.

-Vreme je ono što mi nedostaje, voleo bih da sam slobodniji i da imam šansu da se više posvetim sebi i zabavi. Iako znam da sa željama treba biti oprezan, želim da mogu manje da radim. Studiram sam istoriju, posvetio sam se zajedno sa bratom i setrom, porodičnom biznisu, to je bio logičan sled. Volim svoj posao, često pokušavam da uvedem razne novine u poslovanju ali uvek moramo da vodimo računa o tradiciji i navikama severnoamerikanaca, ali i da ispunimo očekivanja turista koji ovde dolaze iz svih krajeva sveta, naglašava ovaj mladi i veoma skroman čovek.

Inače turističku atrakciju ovog mesta ne čine samo vodopadi već i svi drugi sadržaji kao što su predivni restorani, barovi, hoteli, kazina, muzeji. Već godinama su Nijagarini vodopadi jedno od najinteresantnijih destinacija gde maldi i tek venčani parovi dolaze da provedu medeni mesec. Neki veruju da huk vodopada i ta silna energija mogu pozitivno uticati na budući zajednički život.

Na imanju porodica Jerić se nalazi i najveći kazino na Nijagari, koji je posle aerodroma u Torontu najveća građevina u Kanadi, čija je izgradnja stajala više od milijardu dolara. Kazino izgleda nestvarno sa svojih tri hil-

jade mašina za kockanje, sto pedeset stolova, šest hiljada zaposlenih, halom za igranje koja nema prozore (da igrači zaborave na vreme kada jednom uđu unutra), hotelskim sobama, bioskopom, restoranima ili parkingom sa tri hiljade mesta. Centralno mesto u kazinu zauzima neobični "spomenik" posvećen Nikoli Tesli. Dizajnirao ga je Lari Lester i potrošio deset miliona dolara da bi od metala, akrilika, kristala, vode i struje napravio čudo nazvavši ga "Hidroteslotron". Ta aparaturna na svakih sat vremena izvodi svoj sedmominutni šou sa zvučnim efektima, laserima i devetnaest hiljada litara vode koji dočaravaju Tesline pronalaskе, od indukovanoг motora do obuzdavanja snage Nijagare 1896. kako bi dobio električnu struju.

Oprostite smo se od našeg šarmatnog domaćina sa željom da mu uzvratimo gostoprimstvo u Srbiji. Moje gošće su rekle da će druženje sa njim i utiske sa Nijagare pamtili do karaja života, i pozvale su Đorđa Jerića najmlađeg da sledi primer svog dede, dođe u Srbiju i nađe sebi životnu saputnicu.

**ČESTITAJTE
ROĐENDAN,
VENČANJE,
KRŠTENJE,
VERIDBU...
773. 935. 7157**

Godine 1678 - prvi evropski istraživač je posetio Nijagarine vodopade i impresioniran procenio da su visoki 200 iako im je stvarna visina 56 metara. Bio je to franjevački monah i istraživač Luis Henipin.

Godine 1846 - The Maid of the Mist (Mlada magle), sada jedna od najpoznatijih turističkih atrakcija Nijagarinim vodopada, napravila je svoje prvo putovanje, naplaćujući karte za prevoz ljudi, tereta i pošte preko reke. Posle izgradnje prvih mostova, The Maid of the Mist je postala brod za turistička razgledanja, vozeći turiste veoma blizu Horseshoe Fallsa (vodopad Konjska potkovica).

Godine 1848 - po prvi put u istariji, vodopadi su presusili zbog zapadnih vetrova koji su zadržavali vodu u jezeru Iri, i leda koji je napravio ustavu blizu Bufala, Nju Jork.

U leto 1859 - Zan Fransis Gravelet, poznat kao Veliki Blondin, započeo je čuvenu seriju šetača po konopcu preko Nijagarinim vodopada, preko ambisa udaljenog oko 1,5 km nizvodno od vodopada. Čin prelaska je privukao oko 25.000 znatiželjnika.

Devetog jula 1960 - Sedmogodišnji dečak Rodžer Vudvord je pao preko vodopada poslije nezgode na brodu. Preživio je sa lakšim povredama i on je prvi koji pao sa vodopada bez ikakve zaštite - i preživio.